

NVAF

‘liever de teugel van de voorman dan de zweep van de concurrent’

Speech in Zwaag op 4 oktober 2005 bij de Smeekbede avond aan het Nederlandse Parlement

Titel van de speech: ‘Smeekbede voor Bevrijding van dictatuur en slavernij’

Geachte aanwezigen,

Op deze avond geven wij een hartelijk welkom aan een drietal Parlementariërs die ons hun standpunt over de Productschappen gaan uitleggen. De Parlementariërs die hier voor u zijn gekomen zijn, de heer Jacob Jan van Dijk van de CDA, voorstander van de Productschappen, de heer Kris Douma van de PvdA, ook voorstander van de Productschappen en de heer Charlie Aptroot, tegenstander van de Productschappen. Helaas moest de heer Bakker van D66 ook tegenstander van het PT, wegens dringende verplichtingen elders, verstek laten gaan.

En natuurlijk wil ik ook u allen een hartelijk welkom heten. Wij zijn blij dat u in zo grote getale naar deze avond van de NVAF bent gekomen.

Het programma van deze avond luidt als volgt:

Allereerst zal ik u in een korte speech iets over de NVAF en haar doelstellingen vertellen. Vervolgens zal iedere Parlementariër u in een speech van rond de 10 minuten motiveren welk standpunt hij heeft over de Productschappen.

Na de pauze kunt u vragen stellen aan de Parlementariërs.

Wat is het doel van deze avond?

Zoals u weet wil de NVAF de Productschappen afschaffen. Wij publiceerden daarom nu precies een jaar geleden ons Agrarisch Manifest voor de 21e Eeuw. En daarom organiseren wij nu onze 1e Manifestatie om tot dit doel te komen. De NVAF wil met deze avond trachten de harten van de voorstanders van de Productschappen te winnen voor haar standpunt en hen te veranderen in tegenstanders van de Productschappen. Wij willen dit doen, enerzijds met argumenten, en anderzijds, door de Parlementariërs te laten zien dat wij veel achterban hebben.

Wie bepaalt er of de Productschappen blijven bestaan

Wat u, geachte aanwezigen, moet begrijpen is het volgende: de enige die bepaalt of de Productschappen blijven bestaan, is het Nederlandse Parlement. In dit Parlement hebben 2 voorstanders, die hier ook aanwezig

zijn, van de Productschappen, de CDA en de PvdA, een parlementaire meerderheid. De woordvoerders van deze politieke partijen zijn tegelijkertijd de mensen die het fractie stemgedrag bepalen. Daarom willen wij vanavond proberen hun hart voor onze overtuiging te winnen. Daarom willen wij vanavond proberen hun verstand voor onze overtuiging te winnen. Het voortbestaan van de Productschappen hangt dus alleen nog maar van hen af: Jacob Jan van Dijk en Chris Douma. Zij kunnen ons, als zij dat willen, bevrijden van onze slavernij en dictatuur. Zij kunnen ervoor zorgen dat Nederland weer dynamisch en innovatief wordt. Zij kunnen een einde maken aan de vriendjespolitiek, aan het wegsluizen van gelden naar PT ondersteunende organisaties. Zij kunnen een einde maken aan de bureaucratie. Kortom, zij kunnen ons bevrijden van onze ketenen en ons onze rechten van zelfbestuur teruggeven. Als zij dat willen.

Als wij hèn overtuigen, zijn de Productschappen verleden tijd.

Onze strijd tot nu toe

De NVAF heeft vele argumenten in de strijd geworpen. Wij hebben bewijzen getoond over fraude met lidmaatschapsaantallen. Wij hebben bewijzen getoond dat de SER geen representativiteitscontroles doet. Wij hebben bewijzen getoond van dubbele petten: alle PT bestuurders hebben dubbele petten, waarbij één bestuurder zelfs 12 functies blijkt te hebben binnen het old boys PT netwerk. Wij hebben bewezen dat de jaarlijkse GMO subsidies uit Brussel, meer dan 70 tot 80 miljoen Euro per jaar, alleen bij PT leden terechtkomen en niet bij ongeorganiseerden. Wij hebben aangetoond dat PT organisaties subsidies aan zichzelf geven uit de vakheffingspotten. Al deze zaken hebben wij aan het Parlement, en dus ook aan de heren Van Dijk en Douma, laten zien.

Niet alleen wij hebben talloze onregelmatigheden geopenbaard. Het PT huurde onder de NVAF druk in 2004 Prof. Dr. Jouke de Vries in en liet door hem een rapport maken in de hoop ons belachelijk te maken. Maar dit rapport toonde ons gelijk aan en was zo vernietigend, dat PT het in de doofpot probeerde te stoppen tot aan de kamerdebatten over de Productschappen op 8 maart 2005. Dankzij een sympathisant van de NVAF konden wij er beslag op leggen en hebben de hele 2e Kamer van een kopie voorzien. De 2e Kamer reageerde geschokt, omdat De Vries niet alleen aantoonde dat de NVAF de waarheid sprak, maar er ook voor pleitte om zaken drastisch te veranderen. De 2e Kamer, en dan met name CDA en PvdA hebben deze boodschap overgenomen omdat zij toch in de gaten kregen dat er veel mis was. En zo droegen zij op 8 maart 2005, een historische dag, alle Productschappen op om een Toekomstverkenning te

schrijven, waarin zij het nut en de noodzaak van zichzelf moeten bewijzen.

Echter, de 2^e Kamer gaf dus de Verdachte de gelegenheid zijn eigen Rechercheonderzoek te schrijven... . Wij begrijpen niet dat de 2^e Kamer na de doofpotaffaire nog vertrouwen had in deze organisaties, want hoe vernietigend dit rapport van De Vries was blijkt wel uit het feit dat PT het uiteindelijk nooit uit de doofpot heeft gehaald. Zij heeft geen exemplaar naar de 2e Kamer gestuurd, zij heeft het nooit op haar website gepubliceerd en zij laat nu door een ander, de meer flexibel en beter te manipuleren organisatie Berenschot, de Toekomstverkenningen uitvoeren.

Zoals u weet hebben wij enige weken geleden aangetoond dat de Toekomstverkenningen van PT al geschreven zijn inclusief de conclusies van het Panelonderzoek, terwijl dit Panelonderzoek nog moet plaatsvinden. Dat is wat PT onder inspraak verstaat: zij beschikt en beslist. Wij hopen dat ons Parlement zich niet langer zal laten bedotten.

Vrijheid en Zelfbeschikkingsrecht

De ‘Universele Verklaring van de Rechten van de Mens’ van de Verenigde Naties is onderschreven door de Nederlandse regering. In deze verklaring staan 2 artikelen die onze zaak ondersteunen en welke rechten wij, als dat nodig is, uiteindelijk tot aan het Europese Hof zullen trachten te bereiken. Ik zal u beide artikelen voorlezen:

Artikel 4

- **Niemand zal in slavernij of horigheid gehouden worden. Slavernij en slavenhandel in iedere vorm zijn verboden.**

Artikel 20

- **Een ieder heeft recht op vrijheid van vreedzame vereniging en vergadering.**
- **Niemand mag worden gedwongen om tot een vereniging te behoren**

In artikel 4 staat duidelijk omschreven dat 'iedere vorm' van slavernij verboden is. Slavernij is het gedwongen worden om knecht te zijn van een ander, ook al is dit tegen betaling. Het is het ontbreken van keuzevrijheid, niet het ontbreken van betaling, dat ‘het slaafzijn’ bepaalt. Bollentelers worden bijvoorbeeld hun leven lang gedwongen om 1 minuut per half uur te werken voor Productschap Tuinbouw. En niet alleen de bollenteler overigens, ook zijn hele bedrijf en al zijn

geïnvesteed kapitaal is levenslang 1 minuut per half uur gedwongen in dienst van het PT. Er bestaat daarbij geen recht op inspraak, op het indienen van moties of stemrecht. Mensen, hun bedrijven en hun kapitaal worden 'gedwongen' lid gemaakt van Productschappen door een wilsoplegging van een in de Wet op de Bedrijfsorganisatie' aanwezig dwangartikel. Dit dwangartikel geeft de ene groep bedrijven daardoor de gelegenheid andere bedrijven hun wil op te leggen en grote heffingen te laten betalen.

Dat is volgens de NVAF slavernij die in Nederland bij wet geregeld is.

Productschappen zijn slecht voor het algemeen belang

Tot nu toe horen wij als argument vaak dat het voor het nationale belang en voor de sector goed is dat de Productschappen bestaan. Dit argument hebben wij, de NVAF, ontzenuwd. Het is overduidelijk aangetoond door het LEI, dat het Nederlandse agrarische export marktaandeel in Europa, ondanks een steeds stijgend importaandeel dat wij re-exporteren, in ALLE agrarische producten dalend is. Als Productschappen zo goed zijn, hoe kunnen wij dan overal marktaandeel verliezen aan landen die geen Productschappen hebben? Wij denken dat dit komt omdat de Productschappen de vitaliteit, originaliteit en creativiteit van bedrijven vernietigen. Bovendien wordt bij creatieve en gezonde bedrijven het geld wat voor innovatie en reclame zou kunnen worden bestemd, weggesluisd naar deze bureaucratische organen die het voor hun eigen doeleinden gebruiken. Op dit moment aast PT bijvoorbeeld op de 70 miljoen Euro die het kabinet beschikbaar stelt om de kernsector Flowers en Food te ondersteunen bij innovatie. Maar wij weten allemaal dat als PT deze subsidie verdeelt, het geld uitsluitend bij vriendjes van PT terecht komt. Er wordt verdeeld op basis van netwerk in plaats van op basis van kwaliteit. Daarom mag PT dit geld niet verkwanzelen en roepen wij het Parlement op om de uitreiking van subsidies daar te leggen waar zij hoort: bij het onafhankelijke en zeer deskundige Senter Novem.

Deze jacht op subsidie van PT toont opnieuw aan dat het nationale algemene belang door Productschappen niet wordt gesteund, maar juist wordt vernietigd. Niet het belang van de beste besteding van deze gelden staat voorop, maar het leegsluizen van de subsidiepot in de richting van PT en de aan haar geliëerde organisaties is het doel. Als u, geachte Parlementariërs, niet uitkijkt, dan komen ook deze subsidies, net als de GMO subsidies, uitsluitend bij de PT vriendjes terecht. Is dat wat u verstaat onder het dienen van het nationale algemene belang?

Wij denken dat u onder nationaal belang, samen met ons, iets anders verstaat.

Voor alle bedrijfstakken moet dezelfde vrijheid gelden

Daarnaast is er nog een ander, veel belangrijker punt. Bij de Productschappen bepaalt één deel van de bedrijven wat een ander deel van de bedrijven moet doen. Het éne deel van de bedrijven bepaalt wat goed is voor hun belangen en laat anderen daarvoor betalen. Het éne deel van de bedrijven bepaalt hoe er reclame wordt gemaakt en laat anderen daarvoor betalen. Het éne deel van de bedrijven bepaalt welk onderzoek zij belangrijk vindt en laat anderen daarvoor betalen. In feite zijn deze bepalende bedrijven Free Riders over de rug van de bedrijven die ongeorganiseerd zijn en hun eigen strategie willen kiezen. Stel dat er een Productschap voor Chemische Industrie was, waarvan de absurditeit overigens bij het uitspreken al duidelijk is. En stel dat DSM alsdan tegen Shell, die dan door de wet gedwongen wordt te betalen, kon zeggen: betaal mij 2,6% van je omzet, je mag niet inspreken waaraan wij het besteden, maar het is voor jullie bestwil.

In het geval van DSM en Shell zou niemand dit accepteren, maar bij agrarische ondernemers vindt men dit normaal.

Het ideeële doel van de een is de gevangenis voor de ander

In een land als Cuba of China wordt men ook verplicht lid te zijn van de Communistische partij. Ook deze partijen zeggen alles te doen voor de bestwil van haar burgers. Ook zij zeggen dat zij dit doen voor het nationale belang van hun land. Altijd zegt een partij die ideeële doelen nastreeft, dit te doen voor de bestwil van de ander. Op zich is daar niets mis mee, zolang als men het respect voor de ander maar zo hoog houdt dat deze zelf mag kiezen of hij dit doel ook wil nastreven. Maar in het geval van de Communistische Partijen en in het geval van de Productschappen bestaat deze keuzevrijheid juist niet. Het Nederlandse Parlement bestrijdt dit soort gedachtengoeden bij Communistische landen omdat zij de individuele vrijheid van burgers een hoger goed vindt dan de argumenten die deze partijen gebruiken. Ook al zeggen deze Partijen dat zij het doen voor de bestwil van haar burgers, zij stroken niet met de Universele Rechten van de mens: **‘Niemand mag worden gedwongen om tot een vereniging te behoren’**

Onze smeekbede

Wij, de NVAF, doen daarom een beroep op u, geachte heer Van Dijk en geachte heer Douma, om dit recht ook voor agrariërs te laten gelden. Kijk niet alleen over de grens om voor anderen het recht op

vrije keuze te garanderen. Kijk alstublieft ook binnen onze grens om uw burgers het recht op vrije keuze te geven. Wij willen niet langer gedwongen worden om lid te zijn van PT. Wij willen zelf kiezen hoe wij reclame maken. Zelf kiezen hoe wij onderzoek plegen en waaraan. Wij willen, eenvoudig gezegd, VRIJ zijn.

Het alternatief

Als u vindt dat het in het nationale belang goed is om regelingen voor een hele bedrijfstak te laten gelden, denk hierbij bijvoorbeeld aan een statiegeldregeling of een knolcyperusregeling, creëer dan een democratisch gekozen organisatie, met kiesrecht en stemrecht voor ALLEN en niet alleen voor georganiseerden, die dit soort regelingen kan ontwikkelen. Creëer één organisatie die UITSLUITEND medebewindstaken en EU regelingen uitvoert. Gebaseerd op een vaste contributie per bedrijf, dus niet gerelateerd aan omzet, zodat we die immense kostbare bureaucratie, die ook nog eens fraude in de hand werkt, opruimen. Een organisatie die het verboden wordt om gelden te incasseren die uitsluitend dienen voor het realiseren van de bestuurders' eigen ideeële doelen of persoonlijke hobbies. Deze democratische organisatie dient zijn voorstellen dan vervolgens aan het Parlement voor te leggen. Omdat zij niet gekozen is heeft zij geen mandaat om ons dwang op te leggen.

Ons Parlement is het enige orgaan in Nederland dat door middel van vrije verkiezingen het mandaat van de burgers heeft gekregen om wettelijke regelingen in te stellen. Geef ons daarom onze vrijheid terug en laat over ons, net als over alle andere burgers, uitsluitend wetten opleggen door het Parlement. Zoals dat in een democratie hoort.

De praktijk in Nederland

In het afgelopen jaar zijn de Productschappen als bloedhonden op jacht gegaan naar agrariërs. Zelfs in de Kerstweek van 2004 zijn agrariërs aangepakt. Zij hebben huiszoekingen gedaan, deuren opengebroken met politiehulp, beslagen gelegd op bedrijfspanden, op woningen, op huisraad. Zij hebben beslag gelegd op gelden bij debiteuren. Zij hebben beslag gelegd op de bankrekeningen van onze agrariërs. Als absoluut dieptepunt hebben zij zelfs beslag gelegd op de bankrekeningen van onze kinderen. Dit allemaal, geachte heren Van Dijk en Douma, gebeurt omdat het Parlement de Productschappen tot nu toe in stand houdt. Voor u is dit allemaal een ver van uw bed show. Voor u in Den Haag lijkt dit allemaal bijna niet te gebeuren. Maar u heeft met deze wetgeving gezorgd voor een maatschappij die voor een deel van onze burgers niets afwijkt van die

van het hierbovengenoemde China of Cuba. In Cuba gingen in 2003 nog 75 dissidenten wegens hun meningsuiting in de gevangenis. In Nederland pakken de Productschappen veel meer dan 75 bedrijven aan, leggen beslag op al hun bezittingen, verkopen huis en haard en zetten ze, samen met hun kinderen, indien zij geen geld hebben om te betalen, op straat. En als zij niet aan hun verplichtingen voldoen, staat er zelfs een gevangenisstraf als ultiem middel om hen te dwingen de Productschappen te gehoorzamen. Vandaag tonen wij u 6 van deze dissidenten, of misschien zouden we wel moeten zeggen 'martelaren', die in Nederland VERPLICHT lid moeten zijn van het Productschap Tuinbouw.

Voorstel van 6 slachtoffers van PT

Gordijn opent:

Ik stel u nu 6 dissidenten voor:

Jan Roover , doet verhaal

John Nuyens , doet verhaal

Willem Jonk , doet verhaal

Henk Veltum

Clemens Fischer

Jos Fischer

Smeebede voor Bevrijding van dictatuur en Slavernij

Geachte heren Van Dijk en Douma, dat wat u hier gezien heeft zijn de praktische effecten van de dictatuur waarvan wij bevrijd willen worden. En voor deze bevrijding hebben wij uw hulp nodig. Namens de NVAF doe ik een krachtige oproep tot u om ons te bevrijden van 50 jaar slavernij, fraude, uitbuiting en dictatuur. Ontwikkel een alternatief voor die zaken welke u nuttig en noodzakelijk vindt. Maar geef ons onze vrijheid en zelfbeschikkingsrecht terug. Dat is wat wij u vragen of wellicht indringender, smeken.

Ik geef nu graag het woord aan u.

Ik zou graag willen beginnen met het woord te geven aan de heer Jacob Jan van Dijk. Ik verwacht van de aanwezigen absolute stilte. Laten wij juist een voorbeeld zijn van een democratie waar wij een ieder het recht geven om voor zijn mening uit te komen.